

Bibel intro:

- Kära vänner, idag så har vi kommit fram till Jes kap 7-9 i vårt studie över Jesaja bok.

Den stora frågan som här ställs är: Vem är det vi fruktar och förtröstar på?

- När omständigheterna i livet inte går på det sätt som du och jag önskar. Vad är det då vi sätter vårt hopp till?

Runt om i världen så kommer rapporter om terroristverksamhet och terrordåd.

- Även i vårt eget land så hör vi på nyheterna om hur terrordåd avvärjs och om risken för framtida.

Vi hör om dödsskjutningar bland kriminella där även vanliga samhällsmedborgare blir offer.

- Vi hör rapporter om smittsamma sjukdomar och epidemier som hotar världen och även skulle kunna komma till vårt land så som Ebola.

Ekonomiska experter varnar över att ekonomin är överhettad och hur fler länder riskerar att gå samma öde till mötes såsom Grekland.

- Likt kalla krigets dagar så infiltreras Sverige av ryska spioner och vårt luftrum och våra hav kränks av främmande ubåtar och flygplan.

I allt det som händer så prövar Gud oss, förtröstar vi på honom eller människor?

- Vem är det ytterst vi fruktar, terrorister, främmande krigsmakter eller är det Gud?

William Gurnall har sagt: Vi fruktar människor så mycket eftersom vi fruktar Gud så lite.

- När det gäller det personliga planet med de svårigheter vi får möta: Vem är det vi förtröstar på och vem är det vi fruktar?

Är det Gud eller människor? Jag måste erkänna att jag allt för ofta kommer på mig själv att jag inte tillräckligt förtröstar på Herren.

- Vi oroar oss så ofta över saker som Gud har i sin hand.

Ytterst så är frågan: Vem är det vi förtröstar på för vår eviga frälsning. Är det Gud eller oss själva?

- Låt oss gå till Jesaja bok och se vad vi kan lära oss när det gäller om vi förtrösta på Gud eller människor.

Och om vi fruktar Gud eller människor.

[Bibelläsning Jes 7:1-17, bön]

¹När Ahas, son till Jotam, Ussias son, var kung i Juda, hände sig att Resin, kungen i Aram, och Remaljas son Peka, Israels kung, drog upp mot Jerusalem för att strida mot det, men de förmådde inte inta staden. ²När man berättade för Davids hus att arameerna hade slagit läger i Efraim, skälvde Ahas och hans folks hjärtan som skogens träd skälver för vinden.

³Och HERREN sade till Jesaja: "Gå nu med din son Sear-Jasub och möt Ahas vid änden av Övre dammens vattenledning, på vägen till Valkarfältet, ⁴och säg till honom: Akta dig och var lugn. Frukta inte och var inte rädd för dessa två rykande brandstumpar, för Resin med arameerna och för Remaljas son, i deras rasande vrede. ⁵Aram med Efraim och Remaljas son har gjort upp onda planer mot dig och sagt: ⁶Låt oss dra upp mot Juda och slå det med skräck och erövra det åt oss och insätta Tabals son till kung där. ⁷Men så säger Herren HERREN:

Det skall inte inträffa, det skall inte ske. ⁸Ty Damaskus är Arams huvud,

och Resin är Damaskus huvud. Inom sextiofem år skall Efraim vara krossat och inte mer vara ett folk.⁹ Och Samaria är Efraims huvud, och Remaljas son är Samarias huvud. Om ni inte är fasta i tron, har ni inget fäste.¹⁰ HERREN talade åter till Ahas och sade:¹¹ ”Begär ett tecken från HERREN, din Gud. Begär det nerifrån djupet eller uppifrån höjden.”¹² Men Ahas svarade: ”Jag vill inte begära något, jag vill inte fresta HERREN.”

¹³ Då sade Jesaja: ”Lyssna nu, ni av Davids hus: Är det inte nog att ni vill trötta ut människor? Vill ni också trötta ut min Gud?”¹⁴ Därför skall Herren själv ge er ett tecken: Se, jungfrun skall bli havande och föda en son och hon skall ge honom namnet Immanuel.¹⁵ Gräddmjölk och honung skall han äta till dess han förstår att förkasta det onda och välja det goda.¹⁶ Ty innan pojken förstår att förkasta det onda och välja det goda, skall det land för vars båda kungar du ängslas vara övergivet.¹⁷ Över dig och ditt folk och din fars hus skall HERREN genom Assyriens kung låta sådana dagar komma som inte förekommit sedan den tid då Efraim skilde sig från Juda.

Intro:

Tidigare i Jesaja bok så har vi fått möta folkets avfall som speciellt uppenbarade sig i stolt oberoende.

- Samtidigt har vi fått se hoppet om frälsning.

I förra predikan från kap 6 så fick vi möta Guds helighet och se hur Jesaja blev frälst, kallad och utsänd med ett budskap till ett folk där majoriteten skulle förhärda sina hjärtan.

- Denna situation påminner i mångt och mycket om Sverige idag.

I kap 6:10 så blir Jesaja befalld att: **Förhärda detta folks hjärta, gör deras öron döva och deras ögon blinda, så att de inte ser med sina ögon, hör med sina öron eller förstår med sitt hjärta och vänder om och blir helade.”**

- Här i kap 7 så ser vi hur Jesaja gör detta med Kung Ahas som hade förkastat Herren.

Bakgrunden till dagens text är att vi befinner oss ca 735 f.Kr. En ny supermakt, Assyrien börjar växa sig stark och sakta röra sig mot medelhavet.

- Resin kungen i Aram (nuvarande Syrien) och Peka, kungen i Israel försökte enligt v.2 att strida mot Jerusalem för att inta staden.

Aram och Israel hade slutit en allians för att tillsammans kunna strida mot Assyrien och nu är man på väg in i Juda för att straffa och avsätta kung Ahas för att han inte gått med i deras allians.

- Ahas slits i fruktan mellan två saker. Dels så är han livrädd för den syriskisraeliska invasionen.

Men han är ännu mer rädd för vad som ska hända om han ansluter sig till deras allians för att kriga mot Assyrien.

- Det är i denna situation som Jesaja blir kallad att gå med ett budskap till Ahas och Juda.

Jag har valt att dela in denna predikan i 4 delar:

1. Vi måste ta ställning: Förtröstar vi på och fruktar Gud eller människor? (7:1-13)
2. Immanuel: Guds tecken till hopp och dom (7:14-8:8)
3. Guds ord till kvarlevan som förtröstar på honom (8:9-22)
4. Det messianska hoppet för alla som förtröstar på Jesus (9:1-7)

Låt oss börja med vår första punkt:

1. Vi måste ta ställning: Förtröstar vi på och fruktar Gud eller människor? (7:1-13)

Nu så kommer tillfället där Ahas måste ta ställning. I vers 2 så är Ahas och hans folk livrädda för fiendena Israel och Arameerna som börjat invadera landet.

- Likt Juda så kommer vi alla för eller senare att omges av svåra omständigheter och frågan för oss är vem är det då som vi förtröstar på och fruktar?

I v.3 så talar Herren till Jesaja att hans ska ta med sig sin son Sear-Jasub och gå och möta kung Ahas som håller på och inspekterar vattentillförseln inför den kommande belägringen av Jerusalem.

- Både Jesaja och hans sons Sear-Jasubs namn förmedlar ett viktigt budskap.

Jesajas namn betyder Herren, JHVH är frälsning eller frälsningen kommer från Herren. Det är endast på Gud som Ahas och folket ska förtrösta på som räddning från deras fiender.

- Och på samma sätt är det för oss. Det är bara Herren som kan rädda oss från vår fiende synden.

Sear-Jasub betyder en kvarleva ska återvända eller en kvarleva ska vända om.

- Eftersom vår text talar om tro och otro snarare än fångenskap och återvändande så är det framförallt med betydelsen av omvändelse som namnet här används.

Jesaja kommer för att kalla Ahas till omvändelse och att bli del i den kvarleva som tror, men Ahas vägrar.

- Aram och Israel hade som mål att erövra Jerusalem och att tillsätta en annan kung, Tabals son som skulle vara dem underkastade.

Jesaja för fram budskapet att detta inte kommer att lyckas. Inom 65 år så skulle Efram, som är en beteckning på Nordriket Israel vara krossat och inte mer vara ett folk.

- År 732 f.Kr. så hade Aram fallit och år 722 f.Kr. så föll Israel slutgiltigt och blev bortfört i fångenskap.

65år efter Jesaja sa detta ca 670 f.Kr. så hade Israels etniska identitet inom nordrikets gränser helt upphört fångenskapen och utländska bosättare.

- Jesaja vädjar till Ahas och Juda att förtrösta på Herren istället för på mänsklig hjälp och i slutet på v.9 så står det:

Om ni inte är fasta i tron, har ni inget fäste.

- Här så har vi en ordlek på hebreiska mellan tro och att vara fast/eller förbli.

Om de inte tror och förtröstar på Gud så kommer de inte vara fasta och förbli.

- I v.10-12 så talar Herren till Ahas och ber honom om att begära ett tecken från honom.

I sitt svar så visar Ahas sin otro. I det som till det yttre verkar vara ett fromt svar att han inte vill fresta i Herren så kommer det i själva verket fram hur Ahas döljer sin otro.

- Att ha lytt Gud och begärt ett tecken skulle inte ha varit att fresta HERREN.

Kungen förkastar erbjudandet för om han hade fått ett tecken så skulle han varit tvungen att tro på det.

- Bakom Ahas förkastande så fanns den plan som han redan hade gjort att söka Assyriens hjälp som vi ser i 2 Kung 16:7 och framåt.

Där så kan vi läsa hur han tog silvret och guldets från Herrens tempel och använde det för att muta Tiglat-Pileser, kungen i Assyrien för att få hans hjälp vilket skulle komma att få förödande effekt.

- Här så ser vi hur orden i Jesaja kap 6:10 uppfylls hur Jesajas predikan skulle förhärda folket hjärtan och som här började med kung Ahas.

Istället för att förtrösta på Herren så förtröstade Ahas på människor och sina egna gärningar.

- Vad är det du och jag förtröstar på när vi får möta problem?

Jag får villigt erkänna att jag allt för många gånger kommer på mig själv med att förtrösta på annat än Gud.

- När det gäller ISIS och hotet från islamister. Förtröstar vi då på USA, FN, Nato eller en koalition av stater som ska hindra dess framfart både i Mellanöstern men även här i Europa och Sverige?

Eller förtröstar vi på att Gud som sitter på sin tron är suverän även över denna ondska.

- När vi blir sjuka står vårt yttersta hopp och förtröstan till läkaren, och missförstå mig inte sjukvården har en viktig funktion som Gud använder.

Eller har vi vår tillförsikt i Gud som är suverän över alla sjukdomar.

- När vi får gå genom lidande från människor och när vi blir förföljda och behandlas illa. Vad sätter vi då vårt primära hopp till? Polis och rättssystem?

Eller står vårt yttersta hopp till Gud.

- Allt som vi förtröstar på istället för Gud det är en avgud. Här så måste vi erkänna och bekänna att vi alla har syndat.

Till och med det som Gud har gett oss som är något gott som din familj kan bli en avgud om det är till den du primärt förtröstar och inte på Gud.

- Må vi bekänna när vi har vår förtröstan på något annat än Gud och be honom om att växa till i vår förtröstan på honom och hans ord.

Ytterst så handlar det om vad det är vi förtröstar på för vår eviga frälsning.

- Förtröstar vi likt Ahas på våra gärningar där han försökte köpa den Assyriske kungens räddning.

Är det på detta sätt som vi likt världens religioner försöker nalkas Gud genom våra goda gärningar för att köpa Guds frälsning?

- Detta kan aldrig rädda oss. Hur mycket vi en försöker att behaga Gud så är vi alla syndare som förtjänar att dömas för vår synd.

Den goda nyheten är att Jesus levde ett fullkomligt liv och tog syndare som du och jags straff för att rädda oss från Guds dom till en underbar gemenskap med Gud.

- Men vi kan inte förtjäna att bli räddade. Frågan är om vi i frälsande tro förtröstar på att Jesus är räddningen från vår synd och om vi vänder oss bort från alla våra försök att förtjäna att bli räddade.

Det är som reformatörerna talade om sola fide. Endast tro. Dina goda gärningar kan inte rädda dig, endast en frälsande tro.

- Ef 2:8-9 ⁸Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, ⁹inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig.

Vi måste ta ställning: Förtröstar vi på Jesus som vår enda räddning eller förtröstar vi likt Ahas på något annat.

- Detta för oss till vår nästa punkt:

2. Immanuel: Guds tecken till hopp och dom (7:14-8:8)

När Ahas har vägrat att be Gud om ett tecken så uppenbarar Gud själv genom profeten ett tecken i v.14:

¹⁴Därför skall Herren själv ge er ett tecken: Se, jungfrun skall bli havande och föda en son och hon skall ge honom namnet Immanuel.

I vår text så finner vi tre olika barn som blir till tecken. Det är dels Jesajas son Sear-Jasub i kap 7:3 och i kap 8:1 hans son Maher-salal Has-bas.

- Och så är det här i kap 7:14 Immanuel som betyder Gud med oss.

Denna profetia har en dubbel uppfyllelse. Den första som äger rum under profetens tid.

- En jungfru ska bli havande. Det hebreiska ordet (עַלְמָה) som här översätts med jungfru har betydelsen av en ung kvinna, och kan specifikt syfta på en ung kvinna i giftas mogen ålder som är jungfru.

Vi läser vidare om den första uppfyllelsen av Immanuel att Gud är med sitt folk i v.15-16:

- **¹⁵Gräddmjölk och honung skall han äta till dess han förstår att förkasta det onda och välja det goda. ¹⁶Ty innan pojken förstår att förkasta det onda och välja det goda, skall det land för vars båda kungar du ängslas vara övergivet.**

Vi ser hur Immanuel kommer att äta en väldigt enkel kost och innan han förstår att förkasta det onda och välja det goda så ska Aram och Israel vara övergivet.

- Så på något sätt så under Jesajas tid så kommer en ung kvinna att bli havande och föda en son som ges namnet Immanuel och innan han förstår att förkasta det goda och välja det onda så ska Aram och Israel var övergivet.

Vissa har identifierat den första uppfyllelsen av denna profetian med Immanuel med att de skulle Jesajas son Maher-salal Has-bas i kap 8:1 men vi kan inte säga med säkerhet vem han var.

- Samtidigt så adresseras Immanuel och nämns i kap 8:8 och 8:10 där det verkar vara en bild eller representant på den kvarleva som vill följa Herren.

Så Immanuel är ett tecken på hur Gud i sin nåd och kärlek kommer att rädda kvarlevan av hans folk, den stubbe som enligt Jes 6:13 blir kvar när landet ödeläggs som ska vara en helig säd.

- Men samtidigt så blir också Immanuel ett tecken på dom och enligt kap 8:13 en stötesten och en klippa till fall för Jerusalems invånare.

Det är denna dom vi läser om i Jes 7:17 och framåt:

¹⁷Över dig och ditt folk och din fars hus skall HERREN genom Assyriens kung låta sådana dagar komma som inte förekommit sedan den tid då Efraim skilde sig från Juda.

- Assyrien, den avgud som Ahas hade förtröstat på skulle nu bli Ahas och Judas fall och kom att invadera, plundra och förstöra landet.

Vidare i kap 8:1-5 så föds Jesajas andra son Maher-salal Has-bas som betyder något i still med: plundra snabbt, bytet hastar och som blir ett tecken för Israel och Aram hur innan pojken kan säga far och mor så ska Damaskus och Samarias skatter föras bort till kungen i Assyrien.

- I Jes 8:5-8 så adresseras Juda på nytt där Siloam damens vatten i Jerusalem används som en bild på Guds trofasta omsorg för hans folk.

Men Juda hade förkastat Gud och satt sin förtröstan till Assyrien som symboliseras av floden Eufrat vars vatten alltså Assyriens krigsmakt skulle svämma över in i Juda och nå dem enda upp till halsen.

- Det man förtröstade på blev nu deras fall. Och i v.8 så adresseras Immanuel som här verkar vara en beteckning på hur Gud är med kvarlevan i Juda.

Assyrierna fördärvade landets jordbruksområde så att det blev stor brist på mat och folket fick möta många svårigheter.

- Detta för att de hade förkastat Gud och hans tecken Immanuel.

Principen gäller även oss som kristna att vi får skörda vad vi sår. Om vi förtröstar på något annat än Gud när det gäller livets omständigheter då får vi ta konsekvensen av detta.

- När vi går snett så tuktar Gud oss enligt Heb 12 för att föra oss tillbaka till honom.

Då får vi likt Israel erfara missväxt i våra liv vilket är Guds megafon för att uppenbara vår synd och otro.

- Detta är ett sätt som Gud använder för att föra oss tillbaks till honom och visa att han är den ende som vi kan förtrösta på och den ende som är värd att bygga på. Allt annat är hö, halm och strå.

Detta för oss till den andra och fulla uppfyllelsen av profetian om Immanuel.

- I förra predikan så såg vi i Jes 6:13 hur ur kvarlevan, den stubbe som skulle vara kvar och vara en helig säd Messias skulle komma.

Ur denna kvarleva, ur denna Immanuel så skulle den verkliga Immanuel, Gud med oss komma.

- I Matt 1:21-23 så ser vi den fulla uppfyllelsen av denna profetia:

²¹Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.” ²²Allt detta skedde, för att det skulle uppfyllas som Herren hade sagt genom profeten: ²³Se, jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel, det betyder Gud med oss.

- Här så adresseras Judas verkliga problem, deras synd. När Gud räddade Juda från Israel och Aram så var det en temporär jordisk frälsning.

Men när den slutgiltiga Immanuel skulle komma så kom han för att frälsa dem från deras verkliga problem.

- Deras synd som manifesterades i deras otro och uppror mot Gud.

Gud själv kom och blev människa. Varför var då detta nödvändigt? Kunde inte Gud valt ett annat sätt rädda oss?

- Nej, pga av hans helighet så måste syndaren straffas och straffet för synden är enligt Rom 6:23 döden.

Gud kunde inte låta synden gå ostraffad och samtidigt vara rättfärdig.

- Någon måste straffas för synden, antingen syndaren själv eller någon annan.

Problemet är att vi alla är syndare och inte kan ta straffet för någon annans synd eftersom vi själva förtjänar att straffas för vår egen överträdelse.

- Därför så var det nödvändigt att Gud själv blev människa eftersom endast ett perfekt offer kan dö i människornas ställe.

Jesus som är 100% människa och 100% Gud i en person dog i sin mänsklighet som det perfekta offret i syndares ställe.

- Om du har omvänt dig och kommit till tro på honom så har han blivit Immanuel, Gud med oss för dig.

Samtidigt som Jesus, Immanuel är ett tecken som ger hopp för dem som tror på honom så är han också ett tecken på dom för de som förkastar honom.

- Han är enligt Jes 8:14 en stötesten och en klippa till fall. När Jesus efter hans födelse bars fram i templet så sa Simeon följande om honom i Luk 2:34:

³⁴Och Simeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: ”Se, denne är satt till fall och upprättelse för många i Israel och till ett tecken som blir motsagt.

- När det gäller Jesus så kan vi inte hålla oss neutrala. Antingen så förtröstar vi på honom som vår Herre och Frälsare eller så förkastar vi honom vilket kommer att leda till vårt fall.

Vid sin andra tillkommelse så kommer Jesus att komma både till doms för dem som förkastat honom, men också till slutgiltig räddning för dem som tror på honom.

Förtrösta på honom och endast honom och du kommer att bli räddad.

- Detta för oss till vår tredjepunkt:

Den första var att vi likt Ahas måste ta ställning: förtröstar vi på Gud eller människor?

- Den andra punkten om Immanuel: Guds tecken till hopp och dom.

Och nu den tredje punkten:

3. Guds ord till den kvarleva som förtröstar på honom (8:9-22)

- Detta stycke börjar med hur Guds fiender som reser sig upp mot hans folk ska krossas och att deras planer kommer att göras om intet.

Och vad är då orsaken till detta? Jo, i slutet på 8:10 För Gud är med oss. På Hebreiska så står det här: Immanuel.

- Detta gäller dig som kristen. Rom 8:31 säger om Gud är för oss vem kan då vara emot oss?

³²Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?

- Vad än fiender försöker göra mot oss och hur svår förföljelse vi än får möta så har vi löftet här i slutet på Rom 8 att ingen eller inget kan skilja oss från Guds kärlek. Är det inte fantastiskt.

Här så kommer ett budskap till kvarlevan bland Juda och som lik väl gäller oss som bibeltroende kristna i Sverige idag.

- Herren genom Jesaja varnar oss att inte vandra på det avfälliga folkets väg.

På det folks väg som såg sig som Guds folk men som hade förkastat honom.

- Vi ser denna princip genom hela Skriften hur det bland de som kallar sig hans folk finns både de som är riktiga troende och de som inte känner honom.

Vi har t.ex. i Jesu undervisning agnarna och vetet och fåren och getterna där det bland de som kallar sig Guds efterföljare också finns de som inte är genuint frälsta.

- Detta är även något vi ser i kyrkorna idag. Vi ska inte gå på deras väg som inte vill följa Bibeln och hålla fast vid evangelium.

I Jesajas fall så kallade folket det för sammansvärjning när Jesaja och kvarlevan ville förtrösta på Herren för deras räddning.

- Jesaja och kvarlevan blev i v. 12 uppmanade: frukta inte vad det fruktar och bäva inte för det.

De skulle inte frukta hotet av invasion. Samma gäller oss idag. Att vi inte ska frukta vad denna världens människor fruktar utan istället i v.13:

- Håll HERREN Sebaot helig. Låt honom vara er fruktan och den ni bävar för.

Det är som **Matt 10:29** säger: **Var inte rädda för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i Gehenna.**

- Aposteln Petrus tillämpar orden här i Jes 8:13 på Jesus när han i 1 Pet 3:13-15 säger:

¹³Vem kan göra er något ont, om ni ivrar för det goda? ¹⁴Ja, även om ni skulle få lida för rättfärdighetens skull, är ni saliga. Var inte rädda för dem och låt er inte skrämmas. ¹⁵Herren Kristus skall ni hålla helig i era hjärtan...

- Så även om vi får möta förföljelse och lidanden från människor så är det inte dom vi ska frukta utan Jesus.

Det är honom, Immanuel som vi ska hålla helig, alltså avskild i våra hjärtan.

- Som kristna så kallar Gud oss till ett liv i helighet, där vi i gensvar till evangeliet med den HA:s hjälp lever liv renhet och överlåtelse inför Gud.

När världsligheten får florera bland många som kallar sig kristna och där vi i världen hånas för vår tro så låt oss inte ge efter och slitas med utan istället hålla Jesus som helig i våra hjärtan.

- Heb 12:14 säger att utan helgelse kommer ingen att se Herren.

Petrus väljer även att tillämpa Jes 8:14 på Jesus som den stötsten och klippa som kommer bli de som inte tror till fall i 1 Pet 2:8.

- Men för oss som tror så säger Petrus att den är dyrbar och sen så kommer de berömda orden i 1 Pet 2:9-10

⁹Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. ¹⁰Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet.

- Han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Detta sammanfattar verkligen resterande del av dagens predikotext.

Jesaja blir uppmanad att försegla budskapet han fått bland Guds lärjungar och att de ska vänta på Herren och hoppas på Herren i den svåra tid som rådde.

- Och samma gäller för oss. Låt oss vänta på Herren och ha vårt hopp i honom och inget annat.

Jesaja och barnen som HERREN hade givit honom fungerade i v. 18 som tecken och förebilder från Gud.

- Ordet för förebilder kan även på hebreiska betyda tecken på att något ödesdigert kommer att hända.

Jesaja och kvarlevan levde i en tid som lik vår präglades av djupt mörker.

- Precis som Sverige idag med nyandlighet som new age, buddism, hinduism, mm så sökte man råd i det ockulta i stället för Herren.

Istället för att rådfråga Gud och hans ord så gick de till andebesvärjare och spåmän med konsekvensen att de drabbades av hungersnöd och förbannade sin kung och sin Gud.

- Följden blev i v.22 **men se, där är bara nöd och mörker, en natt full av ångest. De är utkastade i det tätaste mörker.**

Denna vers beskriver verkligen Sverige andliga läge. Vi befinner oss i stort mörker vilket är en följd av att man har förkastat Guds tecken Immanuel.

- Vad är då hoppet för vårt land idag? Jo, samma Immanuel som man har förkastat.

Detta för oss till vår fjärde och sista punkt:

4. Det messianska hoppet för alla som förtröstar på Jesus (9:1-7)

Denna fantastiska messianska profetia som vi hade en längre utläggning kring i julas.

- Det område i Nordriket Israel som först fick smaka på Guds dom där nattsvart mörker och ångest rådde. Sebulons och Naftalis land som var föraktat.

I detta område så kom världens ljus, Jesus Kristus att börja sin tjänst. Matteus visar i Matt 4:14-16 hur denna profetia blev uppfylld när Jesus vandrade omkring och predikade i Galileen.

Jes 9:2 ²Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land skall ljuset stråla fram.

- Jesus har inte bara blivit till ett ljus för Galileen, utan han är enligt Joh 8:12 världens ljus och den som följer honom ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.

Det är Jesus som är vårt hopp och den ende värd att sätta vår förtröstan på.

- I Matteus när denna profetia blev uppfylld så står det att han kom och predikade omvänd er, ty himmelriket är nu här (Matt 4:16).

Jesus kallar alla människor att omvända sig och förtrösta på honom som den enda räddningen från syndens mörker.

- Jesus kom ner till denna jord för att rädda oss från vår synd och vårt mörker och genom hans glädjebudskap evangelium så lät han ljuset stråla fram så att ära skulle råda istället för förakt.

Men det är inte bara det att frälsningen handlar om vad vi blir frälsta ifrån utan också vad vi blir frälsta till:

- Till en underbar gemenskap med Gud där vi får glädjas och åtnjuta Gud för all evighet.

Det är detta som vers tre talar om:

³Det folk som du inte givit stor glädje, låter du bli talrikt. De skall glädja sig inför dig, så som man gläds under skördetiden, så som man fröjdar sig när man delar byte.

- Jesus kom inte för att bara ge oss en världslig glädje som försvinner utan för att ge oss en evig glädje. Där vi kommer att få glädja oss i Gud och hans fantastiska frälsningsverk för all evighet.

I v.4-5 så läser vi om hur Jesus kom för att befria sitt folk och för att göra slut på alla krig.

⁴Ty deras bördors ok, deras skuldrors gissel och deras plågares stav bryter du sönder liksom i Midjans tid. ⁵Ja, varje stövel buren under stridslarm och varje mantel vältrad i blod skall brännas upp och förtäras av eld.

- Ytterst så är människor fångar i deras synd och Guds fiender. Det var detta Jesus kom för att rädda oss ifrån.

Vid sin första tillkommelse så kom Jesus för att sätta oss fria från syndens slavok och rädda oss från vårt krig med Gud.

- Enligt Bibeln så var vi alla innan vi kom till tro Guds fiender. Så vid sin första tillkommelse så kom Jesus och dog för alla hans fiender som skulle omvända sig och tro på honom så att de skulle få fred med Gud.

Vid sin andra tillkommelse så kommer han som fridsfursten att göra slut på alla krig genom att straffa alla de människor som har vägrat att sluta fred med honom.

- Tills den dagen så kommer människor på denna jord att kriga och strida mot varandra.

FN, Nato, USA och vem det vara må kommer alla att misslyckas med att göra slut på krigen.

- Så länge människor har onda hjärtan som är i uppror mot Gud så kommer det inte bli slut på krigen.

Vår ända räddning är att vi förtröstar på fridsfursten, Jesus Kristus.

- Han kommer att komma tillbaka för att rädda sitt folk och uppfylla hela profetian i Jes 9:6-7:

⁶Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. ⁷Så skall herradömet bli stort och friden utan slut över Davids tron och hans kungarike. Det skall befästas och stödjas med rätt och rättfärdighet från nu och till evig tid. HERREN Sebaots nitälskan skall göra detta.

- Jesus är den utlovade Messias, den smorde som judarna hade väntat på.

Vid sin första tillkommelse så kom Jesus som ett litet barn. Det var nödvändigt för Gud själv att bli människa för att bli det perfekta offer för att betala priset för vår synd.

- Ur mänsklig härkomst så kom han ur Davids släkt i uppfyllelse av profetiorna i Skriften om hur en av Davids avkomma skulle regera för alltid.

På hans axlar, alltså Jesus vilar herradömet. Han kommer att regera.

- Vid sin andra tillkommelse när han har dömt världen så kommer Jesus att regera bland sitt folk för all framtid och här så ger Jesaja Jesus fyra namn.

Den första titeln är ordagrant underbar rådgivare där underbar syftar på övernaturlig eller extraordinär.

- Jesus kommer för all framtid att regera med övernaturlig vishet.

Hans andra namn är mäktig Gud, han är Immanuel, Gud med oss.

- Hans tredje namn är Evig Fader som inte syftar på att han är första personen i treenigheten utan beskriver Jesus som kung.

Denna titel används i GT för att beskriva hur Gud har omsorg om de hjälplösa, fostrar sitt folk och deras lojala gensvar till honom.

- Likt en far har omsorg om sina barn så kommer Jesus att för all framtid ha omsorg om sitt folk.

Det sista namnet som Jesus här har är fridsfurste.

- Som vi tidigare nämnt så skapar Jesus fred.

Detta genom att straffa alla som förkastar honom, men också nu i tiden genom att erbjuda människor fred med Gud genom hans offer död.

- Jesus kommer sätta upp sitt rike och regera för evigt.

Men i själva verket så regerar han nu ifrån himlen.

- Den stora frågan är om vi i förtröstan på hans suveränitet lever som om han vore den kung som han är.

Sätter vi likt Ahas vårt hopp och förtröstan till människor för vår räddning?

- Eller likt Jesaja är det Immanuel, Gud med oss som vi fruktar och förtröstar på?

Som Guds barn så har vi inget att frukta. Gud är en hjälp i nöden väl beprövad.

- Oavsett vad vi än går igenom i våra liv så låt oss fly till Immanuel och inget annat. Han är den tillflykt som aldrig kommer att överge oss.

Förtrösta och frukta honom!